

เรื่องนี้เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา

“ดีโปรดเถอะนะ เรเชล!” แซคขอร้องพี่สาวของเขา

“พี่ช่วยเล่นเกมกับเราอีกเกมหนึ่งนะ!”

“พี่เล่นไม่ได้หรอกนะแซค พี่ต้องทำการบ้าน” เรเชลตอบ

“ไว้เล่นคืนพรุ่งนี้แล้วกัน” เธอเดินออกจากห้องไป

“พี่จะไม่มีวันได้เล่นกับผมอีก!” แซคพูดดังกว่าที่เขาตั้งใจไว้เล็กน้อย

“แซค” คุณพ่อพูด “ให้พี่เขาไปทำการบ้านเถอะ” คุณพ่อยืนตัวเดินเกมให้ขณะแซคทรุดตัวลงบนเก้าอี้ ดูเหมือนว่าเรเชลเอาแต่ทำการบ้านอยู่ ตลอด เลย และปีหน้าเธอจะไปเรียนที่มหาวิทยาลัย! เขาแทบจะไม่ได้เจอเธอเลยด้วยซ้ำ

“แซค ถึงตาของลูกแล้ว” คุณแม่พูด

แซคขยับตัวเดินเกมและรอรอบถัดไป เขามองไปที่โทรศัพท์ของคุณแม่ เขานึกออกแล้ว แซคหยิบโทรศัพท์ของคุณแม่ขึ้นมาแล้วพิมพ์ข้อความอย่างรวดเร็ว

เฮ้ เรเชล พี่ช่างเป็นยัยตัวร้ายที่อวดเก่งและนิสัยแย่มากด้วยรักจากแซค

จบนะ แซคยิ้มและกดส่งข้อความ เขากลับมานั่งที่เก้าอี้ถึงเวลาชนะเกมแล้ว

ต่อมาไม่นาน โทรศัพท์ของคุณแม่ก็สั่น เธออ่านที่หน้าจอ

“อะไรเนี่ยแซค?” เธอพูด “แม่ว่าข้อความนี้เป็นของลูกนะ”

แซคยิ้ม เขาสงสัยว่าเรเชลจะตอบกลับอย่างไร เขาหยิบ

โทรศัพท์และอ่านข้อความ

สวัสดี แซค เธอเป็นบุตรผู้สูงส่งของพระเจ้า! ด้วยรักจากซิสเตอร์สจ๊วต

ห้องของแซคปั่นป่วน “แม่แล้ว!” เขาอ้าปากค้าง “แม่แล้ว แม่แล้ว แม่แล้ว!”

“เกิดอะไรขึ้น?” คุณพ่อถาม

แซคไม่ได้ส่งข้อความให้เรเชล พี่สาว ของเขา แต่เขาส่งข้อความไปให้ซิสเตอร์สจ๊วต เรเชล สจ๊วต เขาบอกคู่ปฏิบัติศาสนกิจของคุณแม่ว่าเธอคือยัยตัวร้ายที่อวดเก่งและนิสัยแย่มาก แซคเอามือกุมหน้า เขาแทบอยากจะมุดหน้าลงใต้โต๊ะและอยู่ที่นั่นสักร้อยปี ไม่สิพันปีเลยทีเดียว

“เกิดอะไรขึ้นแซค?” คุณแม่ถาม

“ผมส่งข้อความหยาบคายถึงซิสเตอร์สจ๊วตแทนที่จะส่งถึง

ข้อความ ดูหมิ่น

“แม่แล้ว!”
แซคพูด

ภาพประกอบโดย โป๊ป สตีเฟน

เรเชล ผมไม่ได้ตั้งใจนะครับ!” แซครีบส่งข้อความหาซิสเตอร์สจ๊วตอีกครั้งอย่างรวดเร็ว

ผมขอโทษครับ ซิสเตอร์สจ๊วต ข้อความนั้นสำหรับพี่สาวของผม

แซคกัดริมฝีปากรอคำตอบจากเธอ เธอจะโกรธหรือเปล่า? ซิสเตอร์สจ๊วตมักจะใจดีกับทุกคนเสมอ จะเกิดอะไรขึ้นถ้าเขาทำร้ายความรู้สึกของเธอ?

โทรศัพท์ของคุณแม่สั่น

แซค ฉันให้อภัยเธอจ้ะ! ฉันดีใจที่ได้รับข่าวสารจากเธอ แม้ว่าลักษณะข้อความดูไม่ค่อยเหมือนตัวเธอสักเท่าไร ฉันรู้จักเธอมานาน และรู้ว่าเธอเป็นเด็กดีที่จะทำเรื่องดีๆ ในวันข้างหน้า บางทีเธออาจจะทำเรื่องดีๆ ในคืนนี้ได้เลยนะ!

แซคถอนหายใจ เขารู้สึกดีขึ้นมาตอนนั้น

“ทุกอย่างโอเคไหม?” คุณแม่ถาม

“ผมคิดว่าโอเคนะครับ” แซคตอบ

“ลูกโชคดีที่ส่งข้อความหาซิสเตอร์สจ๊วตไม่ใช่คนอื่น” คุณแม่บอก “เธอให้อภัยเร็วอยู่เสมอ”

แซคพยักหน้า ซิสเตอร์สจ๊วตเป็นแบบอย่างที่ดี และเขารู้ว่าไม่ควรส่งข้อความแบบนั้นเลย แม้แต่ส่งให้พี่สาวของเขา เขารู้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะใช้คำพูดเพื่อพูดแต่สิ่งดีๆ ไม่ใช่เพื่อทำร้ายผู้อื่น

เขาลุกขึ้น “เดี๋ยวผมกลับมาจะครับ มีบางอย่างที่ผมต้องไปบอกเรเชล!” ●